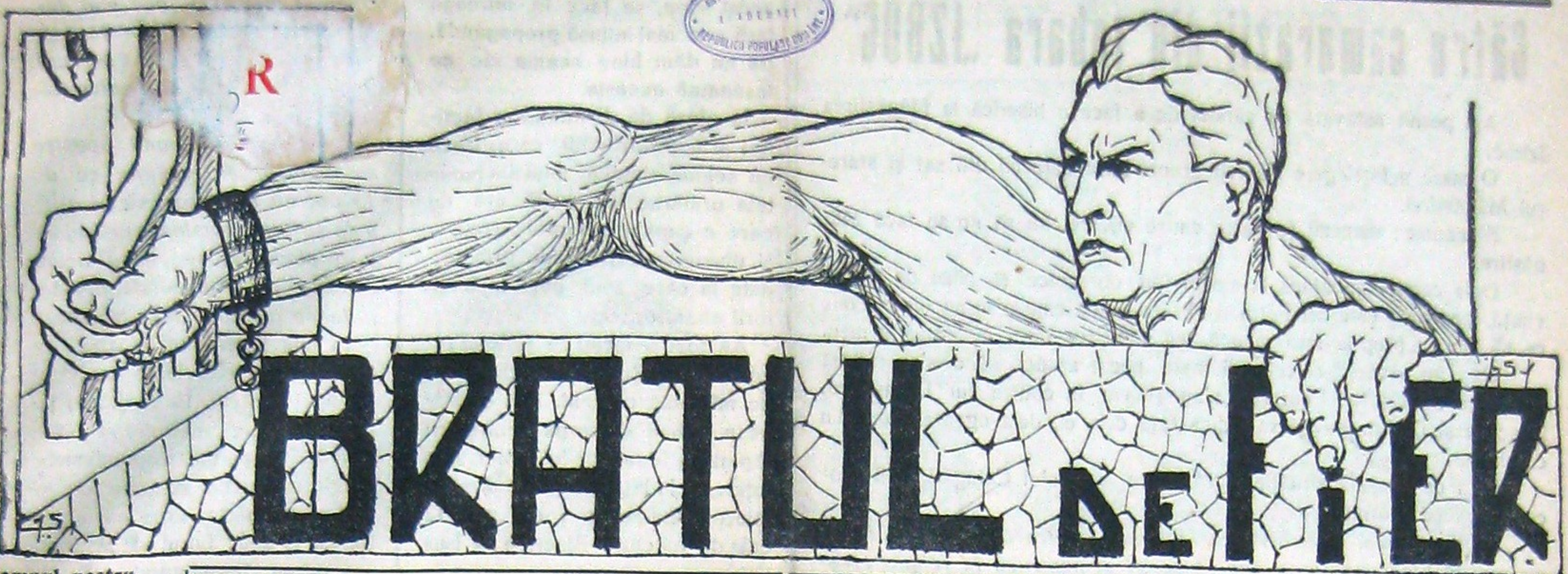
ANUL I Nr. 6 | 4 PAGINI 1 LEU | Cenzurat | NOEMBRIE 1935

Semnul nostru în alegeri

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de ştiri, îndrumări, educaţie naţionalistă şi creştină

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
STR. D. ZAMFIRESCU 14
— FOCŞANI —

Semnul nostru în alegeri

Prin suferinţă la biruinţă!

Nimic de seamă nu se poate întâmpla. nici în cer şi nici pe pământ. cu aşternut de mătase şi saltea de puf. dintre vrafuri de cărţi, sau din posturi de mare însemnătate socială.

Ceia ce-l face pe om, să se apropie de perfecţiune, este puterea lui de suferinţă pentru o credinţă, iar forţa care poate răsturna şi schimba poziţii fixate de veacuri, e tot suferinţa.

Suferinţa primilor creştini au înfrânt şi răsturnat poziţia păgânismului; Arşi pe rug, sau pe stâlpi ca să lumineze noaptea, traşi pe roată, sfâşiaţi cu cângii de fier, aşezaţi pe gratii înroşite, aruncaţi în cazane cu smoală topită, lăsaţi iarna afară să îngheţe, daţi mâncare leilor sau tăiaţi cu sabia.

Aşa au pătimit şi pătimesc oamenii tari şi întregi, pentru credinţa lor.

O naţie fără martiri se prăpădeşte fără multă zăbavă; Şi din potrivă, se ridică sus, semeţ şi puternic în clipa, în care din mijlocul său se ridică frunţi dârze de martiri neînfricoşaţi.

La noi, românii, stă printre exemplele de suferinţă: Mihai Viteazul chinuit şi omorât pe câmpia Turdei, pentru credinţa şi năzuinţa spre unitatea neamului românesc.

Stă suferinţa lui Vodă Brâncoveanu chinuit şi omorât pentru libertatea de credinţă între hotarele ţării româneşti; stă suferinţa Domnului Tudor tăiat în sute de bucăţi pentru credinţa şi năzuinţa spre domnia pământeană; stau trupurile sfâşiate pe roţi cu cângii de fier, trupurile aruncate în cele patru vânturi, ale mucenicilor Horia, Cloşca şi Crişan şi nebunia lui Avram Iancu pentru credinţa în desrobirea şi unitatea neamului românesc.

Iar acum, pentru biruinţa crezului legionar, pentru însănătoşirea şi triumful neamului românesc în ţara românească, stă sângele încă proaspăt vărsat al martirilor legionari, stă suferinţa din temniţă şi prigoana neastâmpărată şi întreţinută de ucigaşii neamului românesc.

Un lucru vreau să se mai ştie; suferinţa ca să fie suferinţă şi pentruca să aibă urmări strălucite, trebue îndurată cu tărie cu seninătate, fără şovăire, cu bucurie şi plăcere.

„Petru din Verona, străpuns cu suliţele de pe urma cărora ţâşnea sângele înroşând pământul, striga muncitorilor săi „Totuşi cred cu tărie". Iar când n'a mai putut vorbi şi-a întins cu ultima sa putere degetul în sângele său, ce gâlgâia din răni şi-a scris pe pământ încăodată cuvintele: „Totuşi cred cu tărie".

Pr. V. B.

Arhanghelul Mihail

Legionarii din „Totul pentru ţară", prăznuesc în fiecare an, ziua rânduită în cinstea **Arhanghelului Mihail,** sărbătoare sorocită a fi şi a se păstra în a opta zi din luna Noembrie.

Mişcarea Legionară este, singura mişcare politică din ţară, ca şi din lumea întreagă, care face o strânsă legătură între pământ şi cer, singura organizaţie politică, care activează pe linia marilor noştri morţi, trecuţi în lumea spiritelor, singura organizaţie politică, care are îndrumător, sfătuitor, ocrotitor şi sprijinitor pe comandantul tuturor forţelor spirituale cereşti, pe Cel care stă, în ierarhia sfinţeniei, imediat după Sf. Treime, pe **Arhanghelul Mihail.**

Arhanghelul Mihail, zugrăvit pe icoanele bisericeşti, are sub picioare şi'n lanţuri pe principiul răului din lume, iar în mâini poartă sabie.

Şi n'o poartă, ca podoabă, fiindcă sabia nu exprimă o podoabă, ci e semn vădit, că săvârşirea actelor de justiţie divină se fac cu ascuţiş de sabie.

Vitejia şi biruinţele Arhanghelului sunt cântate de Biserica noastră românească cu alese cuvinte şi melodii:

„Unde umbrează darul tău Arhanghele de acolo se goneşte puterea diavolului.

Că nu sufere, să rabde lumina ta, Satana ce a căzut din cer.

Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stingile cu mijlocirea ta, apărându-ne pe noi de smintelele lui, vrednicule de laudă Mihaile Arhanghele".

(Din Mineiul depe luna Noembrie)

La fel şi legionarii socotesc toate biruinţele, tot curajul şi puterea lor a fi însufleţite şi sprijinite de **Arhanghelul Mihail.**

„Arhanghelul ne-a ajutat
„Să pedepsim pe vinovat
„Nu ne înspăimântă nici un chin
„Putem să şi murim!"

Vânzători de neam şi de pământ strămoşesc!

In primăvara acestui an, singura gazetă româniască „Universul" şi-un mare număr de reviste româneşti au scris, după cum am scris şi noi, cu adâncă revoltă şi cuvint de foc am pus pe fruntea guvernului, care începuse să vândă pământul românesc cu vagonul pentru Palestina. 2500 lei vagonul de pământ românesc. Nemernicia aceasta întrecuse zicala românului, când se vaită de stăpânirile hapsâne, că-i vinde şi cenuşa din vatră.

Vinderea pământului era vinderea ţării dela o margină la alta şi strămutată peste ţări şi mări, tocmai în Palestina.

Guvernul faţă de revolta românilor conştienţi, a căzut cu fruntea în ţărâna păcatelor săvârşite, şi-a oprit vânzarea pământului cu vagonul.

Numai vânzarea cu vagonul a oprit-o, deoarece nemernicia din primăvară, a desăvârşit-o în toamna aceasta, aprobând în şedinţa Consiliului de miniştri dela 30 Septembrie a. c. să fiinţeze la Chişinău o „Asociaţie de colonizare jidovească" cu menirea de a face din Basarabia o colonie jidovească.

Sărmană ţară românească!

Sfinte pământ românesc!

Am văzut pe tata, când eram copil, primăvara când începea brazda, în capul pogonului de pământ, cum făcea semnul sfintei cruci, mare şi apăsat şi cu metanie mare, se apleca şi săruta pământul răsuflând adânc Doamne ajută!

Săruta tata pământul şi aşa sărută tot creştinul român!

Il sărută imbecililor, fiindcă în pulberea şi lespezile pământului românesc se găsesc oasele, ciolanele şi sângele moşilor şi strămoşilor noştri.

Il sărută ticăloşilor, fiindcă pământul acesta, care mă mir că vă mai rabdă, îl dobândit cu sute şi sute de lupte şi războae, nu cu 2500 lei vagonul sau cu 500 lei pogonul, cum vor fi siliţi basarabenii acum şi apoi noi mai târziu să ne vindem pământul şi să pornim cu traista în spate după cerşit din poartă în poartă!

Dacă cerem în rugăciunile noastre, odihnă pentru sufletele vrednicilor noştri înaintaşi, cari au murit apărându-ne moşia şi credinţa, pentru voi în numele nostru, că suntem tineri şi avem gând de trăit, în numele copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor noştri, chemăm blestemul cerului vânzători de neam şi de pământ strămoşesc!

V. B. Gorleţ.

Către camarazii din tabara „IZBUC"

Am pornit astăvară cu gândul de a face o biserică la Mânăstirea Izbuc.

O mare neînțelegere s'a ivit atunci între oamenii din sat și starețul Mânăstirei.

Și anume: oamenii (o parte dintre ei), cereau să nu se facă Mânăstire.

Dela cerere, au ajuns la amenințări obraznice și pline de necuviință, pentrucă este cel puțin o obrăznicie ca cineva să-mi dicteze mie ce să fac cu propria mea muncă, cu sudoarea mea, cu sângele meu.

Dar, au săvârșit și cel mai mare păcat atunci, când s'au ridicat în contra Mânăstirei. Pentrucă s'au ridicat în contra lui Dumnezeu. Deaceea și Dumnezeu își va ridica fața dela ei, dela ogoarele lor, din casele lor.

Față de această situație îngrozitoare a satului Călugări, veți proceda în modul următor:

1. Nu se mai face biserica la Izbuc, pentrucă oamenii d'acolo nu merită binecuvântarea unei biserici și pentrucă în religia creștină se pot apăra **cu forța,** *cu sabia, bisericile în contra păgânilor, dar încreștinarea sau facerea bisericilor cu forța și cu sabia nu se pot face.*

2. Numărul de 32.000 cărămizi, rezultatul muncii vaostre de o vară, îl veți împărți fiecăruia după cât a dat și anume:

a) **Satului Călugări,** *îi veți plăti în cărămizi tot ce ați primit ca donație până la cel din urmă fir de păr.*

După condică, satul Călugări a dat:

25 kgr. cartofi, în bani, a	5	Lei	kgr.	. . . .	125 Lei
25 „ fasole „ „ „	6	„	„	. . . . .	150 „
2 „ slănină „ „ „	60	„	„	. . . . .	120 „
3 pui „ „ „	25	„	buc.	. . . . .	75 „
2 buc. pâini „ „ „	30	„	„	. . . . . .	60 „
5 kgr. făină de grâu „	7	„	kgr.	. . . . .	35 „
5 kgr. făină de păpușoi	6	„	„	. . . . . .	30 „
30 care de lemne „	30	„	„	. . . . . .	900 „
			Total în bani	. . . .	1495 Lei

Această sumă de bani, în cărămizi, a 50 bani bucata (plata este aproape ½ cât prețul pieții), numai pentru a nu rămâne acestei comuni cu vre o datorie.

Veți preda satului Călugări 2990 cărămizi, tot ceeace i se cuvine dela noi și încă mai mult decât se cuvine.

b) **Mânăstirii Izbuc** *veți plăti în cărămizi banii dăruiți, alimente, unelte:*

Bani donați	Lei 4000
Alimente	„ 1000
Unelte	„ 500
Total lei .	5500 în cărămizi.

c) Oamenilor, cari au adus apă și nisip, conform înțelegerii, 9000 cărămizi.

d) Restul de 9000 cărămizi le veți încărca și le veți duce în satul vecin, unde veți căuta pe cel mai sărac și mai nenorocit om cu copii sau femeie cu copii și le veți face imediat o căsuță din aceste cărămizi.

Pentru căratul acestor cărămizi și pentru facerea casei, Centrul contribuie cu suma de lei 1500 — din marea lui sărăcie.

In ordinea organizației noastre:

1. Se desființează pentru totdeauna orice organizație în acest sat. Camarazii aflători în acest moment, vor trece la organizația din satele vecine și sfatul nostru este ca ei să se mute cu familia și copii depe acest loc, peste care va curge blestemul.

2. Niciun camarad nu mai poate intra vreodată în viața lui în acest sat, ci îl va înconjura pe o rază de trei km.

3. Acest blestem nu se va ridica decât într'un singur caz: atunci, când oamenii din el, bătuți de nevoi, de secete, de boli, de sărăcie, se vor aduna și vor face singuri cu mâinile lor biserica dela Izbuc. Amin!

Corneliu Zelea Codreanu

1935, Sâmbătă 28 Septembrie, București

LA PORȚILE COMUNISMULUI IUDAIC

Albia Nistrului care ne desparte de Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, una din porțile pe care comunismul fără D-zeu vrea să le dărâme.

Judaismul, vremelnic stăpînitor peste poporul rus, țintește să-și întindă dominația asupra Europii și lumii întregi, drumul spre Apus e pe la noi,

Oamenii politici din partidele noastre de guvernămînt, sunt hotărîți să ne arunce legați în brațele bolșevismului jidovesc. In acest scop, se face în întreaga țară cea mai întinsă propagandă. Să ne dăm bine seama de ce înseamnă aceasta.

In afară de desființarea familiei și a proprietății care trece pe seama statului, unul din punctele urmărite cu toată ura de care e capabil poporul evreu, e și distrugerea Bisericei, prin caznele la care sunt puși închinătorii altarelor.

Au fost omorâți cu prilejul revoluției din Rusia, peste douăzeci de milioane oameni. Iată cît sînge a trebuit să curgă pentru înfăptuirea idealului lui Israel. Așa înțelege Judaismul criminal să'nlăture piedica ce i s'a pus în cale de veacuri: Biserica lui Isus Hristos.

Ce s'ar alege de noi dacă s'ar realiza aceste gânduri pe care politicianii liberali și țărăniști nu se sfiesc să le mărturisească?

Am fi șterși de pe harta popoarelor lumii, căci suntem un popor mic ce numără numai paisprezece milioane.

Înțelegeți atunci lupta pe viață și pe moarte la care s'au angajat legionarii. Înțelegeți că situația este atât de gravă, încît metoda cu mănuși, lispsit de spiritul de jertfă, e destinată a dovedi slăbiciunea și deci eșecul luptei care trebue să hotărască soarta noastră ca neam. Deaceia legionarii duc mai departe, pe calea jertfelor fără limită, lupta, care dacă e perdută acum, va fi pierdută pentru totdeauna.

În sprijinul acțiunii noastre naționaliste și creștine ce de 13 ani nu încetează să se afirme, strigînd romînilor primejdia ce-o pîndește, se ridică acum valurile de religiositate, deslănțuite de ciobanul dela Maglavit.

In fața bolșevismului ateu de peste Nistru- se ridică umil ca altădată profeții, Petre Lupu, țăranul de pe malurile Dunării Oltene. La porțile comunismului iudaic, minunile săvîrșite de omul care mărturisește că a vorbit cu D-zeu; fiorul și însuflețirea ce-au transfigurat sufletele dela un capăt la altul al țării, depășind chiar hotarele dovedesc puterea religiosității creștine, la umbra căreia trebue să se desfășoare toate acțiunile omenești.

La porțile comunismului iudaic, Maglavitul înseamnă, că politica naționalistă trebue să se pună în slujba religiei, ridicînd stavilă bolșevismului judaizant.

Vor înțelege Romînii că timpul șovăelilor a trecut și numai „hotărîrea pe față și pașii grei pe calea jartfelor sunt în stare să salveze viața lor și a copiilor lor?

L. G.

Demnitate Legionară

In haosul acesta infernal în care un popor se sbate în agonie, s'au împărțit puteri și oameni, din dreapta și stânga — de-a forma o forță activă pentru salvarea Neamului. — Numai noi Legionarii — ne vedem de drumul nostru trasat definitiv și închis ca într'un g a r d d e F i e r ce înconjoară hotarele țării ca o pavăză de granit — imposibil de dărâmat; Și cu o demnitatea legendară — ne stăpânim ambițiile — în fața tuturor tentațiilor și ipocrizei de care suntem asaltați cu gândul de a ne compromite mișcarea, educația, elanul și eroismul nostru. — Aceste forțe unite — închegate și ele din conștiința pură a momentului — au o explicație și un sens.

Tocmai de aceia datoria sacră a Legionarilor este de-a nu cădea pradă. Noi știm, că tot ce s'a născut acum e o boală a celor doi ani — de când sfânta noastră organizație a fost scoasă din drepturite sale. — Orice s'ar crede de către inamicii noștrii, noi trăim și prosperăm sub pavază indistructibilă a misticei legionare — a crezului în puterea mesianică a mândrului nostru căpitan și'n transmiterea dela distanțe pe cale fenominală a spiritului — voința și gândul Său. Legionarul are în plus deci — o nouă amenințare și o nouă ispită de înfrânt. Dar cum acestea sau născut din conștiința speculativă a momentului și din intenția unei aboliri a mișcărei — ce o știu toți, că trăește mai intens ca înainte — se trântesc de îndârjirea virtuosului Legionar—de munca sa — de sobrietatea și curateța tinereței sale. Nu vor putea — prin urmare — forma un Stat — cum îl vor ei — decât numai în clipa în care se vor pune masacre la cale — se vor institui în ghepeuri și totuși și atunci făclia mareî lumini legionare — nu va apune.

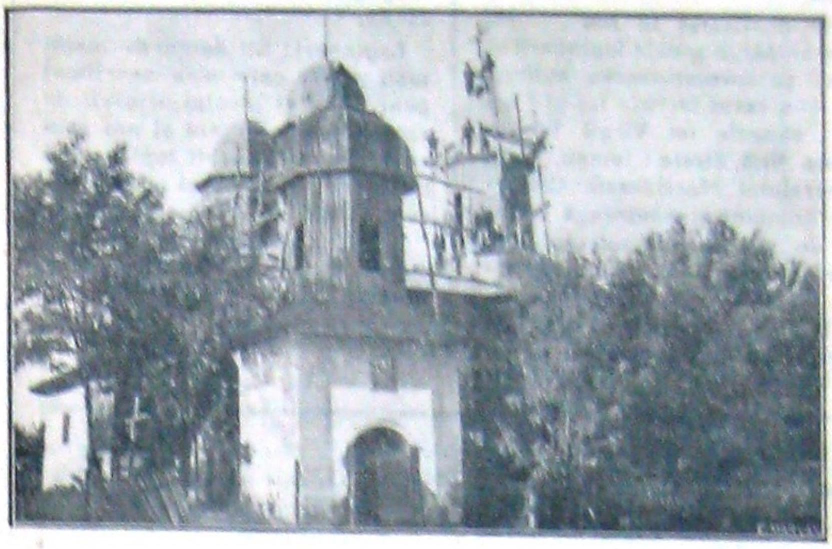
Noi suntem dispuși — prin armura sufletului nostru să ducem războiul pe orice fronturi, în orice direcție vom fi atacați. Legionarul este mândru și mulțumit sufletește numai în clipa când prin propriile sale puteri a putut învinge Diavolul, întruchiparea răului și pe pământ și în cer. Statul de mâine, va fi Statul Legionar, aparținând acestui tip de Român virtuos și integru. Legionari, fiți deci la posturi, ascultați „Porunca Căpitanului nostru" singura vrednică de trecut în Scriptura poporului românesc.

Gh. Căsăneanu
Legionar
Inv. Găiceana—Tecuci

Discursurile Legionarilor Putneni.

Legionarii putneni lucrând la cărămidă pentru Biserica din Movilița-Putna.

Iată Biserica din Movilița ridicată de Legionari, acum o învelesc cu tablă

Isvoare captate și unite pe un singur tub, de legionarii din sectorul Panciu-Putna.

Camioneta Putnei în vizită pela camarazii din județ.

Am primit la redacția gazetei noastre, o scrisoare dela un român dela Nănești cari după cât se vede răspunde articolului din Nr. 5 „Voi sunteți eroi" sau urmașii eroilor din istoria trecutului nostru strămoșesc?

Domnule Ziarist,

Am cetit in gazeta D-tale, ce-i zice „Brațul de Fier", că noi, cei care am fost în războiu niam prostit, că ne frică de patru, cinci bețivi și bătăuși din sat și că la alegeri votăm cum ne spun cei cu măciuca dela spate.

Vă înșelați D-voastră, dacă credeți așa; noi am votat mai întotdeauna cu guvernul, credeam noi, că ei sunt mai buni, că de aceia au fost 'poftiți la putere, acum vedem că ne-am înșelat, pe alții de pe alături și pe dinafară de putere erau mai întotdeauna mai bicisnici și de cât guvernul iar pe Legionari, când am vrut să-i votăm le-au luat semnul.

In 1933, când cu urgia cea mare n'am crezut până n'am văzut cu ochii, că în adevăr, hoții au șters semnul legionarilor.

Acum aflu prin sat și văzut pe zaplazul celor, care au fost purtați pela pușcărie în iarna cea de necaz, vedem un patrat cu două puncte. ▣

Aista, se zice că-i semnul Dumnevoastră, al Legionarilor. Apoi dacă-i așa, aveți să vedeți Dumnevoastră în alegerile ce-or veni dacă ați avut dreptate să ne judecați așa de rău și să spuneți că ne-am ticăloștit fiindcă am ieșit în timpul războiului în cămăși și cu capul gol la Nemți și i-am bătut, iar acum fugim tot în cămăși și cu capul gol de trei patru oameni cu capul vâjâit de băuturi!

NU VOM UITA

Nu vom uita că dela războî au trecut ani de promisiuni din partea tuturor oamenilor care au trecur pela conducerea statului, care în ciuda tuturor așteptărilor nu au putut îndrapta nimic din cele spuse în programele lor.

Nu vom uita că toți au contribuit să ne ducă către ruină totală. Au trecut două decenii de când oamenii partidelor politice vin cu minciuni, dar nu vin cu cuțitul să înlăture depe trupul acestei țări, care sufere pe toți hoții și nepricepuții, să înlăture răul, să-l tae din rădăcină.

A amuțit sufletul românesc în ei? Goana după bani ce'i încasează după umerii noștri gârboviți de nevoi și de nemerniciile lor, le'a luat piuitul, i-a făcut să înmormânteze drepturile nației, în baza cărora primește spre cârmuire frâul?

Noi știm că chiar dacă din întâmplare s'ar găsi printre conducătorii de eri și de azi câte un om de bună credință, care a avut gândul să încerce o îndreptare, n'a putut și nu poate face gestul de întronare a cinstei, de întărire morală a țării, printr'o activitate pornită din simțul datoriei și al hotărârii de purificare a răului. Nu pot păși senini cu fruntea sus ca martirii, fiindcă în jurul lor au pleiada de câini cari îi sfâșie la primul gest făcut de a se dispensa de ei. Ș'apoi nu observați cum se amenință unii pe alții? Cum pomenesc național-țărăniștii de hoțiile cu devizile, scot și liberalii afacerea cu armamentul.

Național-țărăniștii au comis crima de a fi traficat cu armamentul, adică cu propriea noastră apărare, cu existența noastră de stat liber, comițând prin aceasta o crimă care ne va costa încă multe parale și mult timp, iar liberalii au comis crima contra existenții noastre fizice pe care au lăsat'o la bunul plac al unui jidan trădător în timpul răsboiului (cazul cu timbrul anti-tific).

Dimitrie Popa

† VIRGIL TEODORESCU

In curând se împlinesc 2 ani dela moartea legionarului Virgil Teodorescu,

Crescut la școala naționalismului curat a căpitanului nostru și al tuturor; vioi, ager, inteligent, devotat, cinstit, demn, muncitor, modest și drept și-a dat sângele pe altarul patriei întocmai cum pandurii lui Tudor Vladimirescu sau ostașii lui Avram Iancu s'au sacrificat pentru patria și șefii lor. Ce poate fi mai sublim decât să mori pentru o ideie atât de frumoasă și înălțătoare: prin naționalism la ridicarea acestui popor pentru a fi stăpân în țara lui. Ideile noui, de primenire sufletească și socială, pătrund greu și chiar cu sânge, dar totuși pătrund. Sângele vărsat de Tudor Vladimirescu și pandurii săi, neau dat libertatea de mai târziu și alungarea grecilor depe aceste meleaguri, iar sângele lui Horia, Cloșca, Crișan și Avram Iancu, au înfipt adânc în inima Ardealului, drepturile noastre de români stăpâni pe acele ținuturi.

In amintirea morții lui Virgil Teodorescu și pentru a eterniza naționalismul curat și-npins la fanatism, legionarii din regiunea Tg.-Ocna, au ridicat lui Virgil Teodorescu, o troiță pe dealul „Crucea lui Adam" cota 380 m. din fața gării, pe care au sfințit-o în ziua de 13 Oct. a. c. în prezența autorităților și populației

din împrejurimi, care a căutat să ia parte într'un număr cât mai mare.

Naționalismul la noi — acel preconizat la școala legionară — bazat pe revoluționarea sufletului, și-a cerut jertfele lui și i s'a dat: sângele lui Virgil Teodorescu, Niță, Sterie Ciumeti, viața generalului Macridescu, Cristache Solomon și o întreagă falangă de răniți, infirmi, bolnavi, mulți anonimi, care s'au sacrificat. Alții sufăr sub pământ. Acesta este însă naționalismul cel adevărat și nu acel ce se vinde pe tarabă sau se preconizează cu muzici, surle, trâmbițe, sute de trenuri la congrese, sforărie, demagogie, minciună și iarăși minciună.

Legionari! fiți demni de înaintașii voștri care s'au sacrificat pentru voi și idealul urmărit de voi, ei trăesc cu noi și noi prin ei. Trebue să duceți lupta până la victoria deplină și aceasta va veni. Deci curaj, perseverență, [illegible] muncă, demnitate, cinste, pentru a face România a Românilor.

Căpitan A. Ciulei.
Avocat

O lume nouă

Oamenii zăpăciți de duhul cel rău al politicii, îmbuibați de plăcere și amețiți de mărire deșartă, încă nu văd prăpastia în care au îmbrâncit și-au ucis sufletul nației române, încă nu înțeleg că dela ei nu mai așteaptă nimeni, nimic bun?

Alte suflete sunt hărăzite de Providență să simtă ritmul vremii, să vadă pericolul ce ne amenință la stâlpul casei, ce ne surpă biserica lui Hristos, ce ne pângărește moravurile noastre ce au călăuzit inima obijduitului popor român. Alte piepturi sunt destinate să apere pericolul jidovesc, ce ne amenință întregul nostru patrimoniu sfânt. Această nobilă sarcină aparține tineretului legionar.

Partidele politice democratice își trăesc ultimele zile. Asistăm la înmormântarea unei lumi înbătrânite în lux și în păcat, la înmormântarea unei lumi jidovite și masonizate, care nu mai simte nimic din ce e frumos și înălțător, care-și întemnițează proprii săi fii, care nu găsește altă plăcere în viață decât lenea, imoralitatea și excrocheria.

Sunt puțini acei care au pătruns tainele sufletului nostru, care din inima lor largă au făcut una cu a noastră și care au înțeles destul de bine sarcina grea ce li se cere față de fii lor. Inaintașii noștri înțelegători, pot fi mândri, încredințați și falnici, căci opera lor sfântă — România Mare — ce au făcut-o și ne-au dat-o nouă moștenire scumpă, o vom apăra cu piepturile noastre tari și o vom duce mai departe, spre culmele adevăratei glorii, acolo unde o strigă necontenit destinul său: **O Românie Nouă și a noastră.**

Națiunea trebue să trăească, oricât de mare ar fi jertfa personală.

Grupați în jurul Căpitanului și a eroului Cantacuzino Grănicerul, pentru aceste idei adânc săpate în inimele noastre, vom lupta chiar de vom muri până la unul.

Dumitru Dinică
Student în Drept

ROMANIZAREA JIDANILOR

Cetind ziarele, încremenesc cu pumnii încleștați și cu scrâșnet de dinți, pentru netrebnicia slujitorilor țării, care înlesnesc schimbarea numelor jidovești pentru a li se pierde urma, în toată truda lor, de a ne pierde Neamul și Țara.

Ceeace fac jidovii pe această cale, îmi amintește faptul istoric din lumea veche, de-acum câteva mii de ani:

„Era o cetate, cu numele Troia. Dușmanii o împresurase, dar nu o puteau cuceri. Lupte grele și vitejești s'au dat, dar cetățenii troeni luptau cu desnădejde și cetatea nu putea fi cucerită.

Un plan năstrușnic, au întocmit dușmanii. Au făcut un cal mare de lemn în pântecele căruia au băgat câți soldați au încăput.

Intr'o noapte au tras calul lângă zidul cetății, iar armatele le-au retras, ca să dea a înțelege troenilor, că nu le mai trebue războiu.

Când s'au deșteptat dimineața soldații și cetățenii troeni și au văzut o namilă de cal de lemn, iar inamicul plecat, în nebunia lor copilărească, au deschis porțile cetății, au băgat calul în cetate și nu au mai fost atât de veghetori asupra dușmanilor din afară.

In noaptea următoare soldații din calul de lemn au eșit tiptil, au deschis porțile cetății, iar cei din afară, au intrat cu mâinele în șolduri și au cuprins cetatea".

Așa și românizarea jidanilor. Sub numele de Ghidală, Strulovici, Leibovici, etc. îți cunoști mai bine dușmanul oploșit în țară, dar sub cel de Graur, Botezatu, Râureanu, etc, e greu să-i deosibești de ai noștri și sunt un fel de cai troeni care la timpul potrivit vor sluji Leibovicilor, Edelșeinilor și altor perciunați, de a ne copleși de a ne stăpâni.

Ceva mai mult, alții merg și mai departe și chiar se și botează. Mare cinste și mare vâlvă se face în jurul unui jidan botezat.

In legătură cu aceasta îmi amintesc de înțelepciunea unui soldat, din timpul războiului. Mă găseam la sfat cu luptătorii mei și printre ei, din întâmplare, rămăsese pripășit și un jidov.

Un camarad în glumă spune: „Măi, Moscovici, de-acum ești și tu român în lege, cu toate drepturile numai un lucru trebue să mai faci: „să te botezi".

Atunci un ostaș mucalit răspunde: „Apoi d-le Căpitan, s'o boteza el, da să botează numai chelea, sufletul tot de jidan rămâne".

Această întâmplare am povestit-o și la popotă și în discuția noastră, am admirat înțelepciunea poporului și spiritul lui de observație.

După cum vedeți poporul își dă bine seama de pericolul jidovesc, cunoaște șiretlicul calului jidovesc cu schimbarea numelui și cu botezatul, dar ce păcat că nu se ia măsuri contra pericolului pe această cale.

Nu puteți vinde oul, pasărea, vita și sudoarea frunții, porumbul, grâul, orzul, etc. decât jidanilor, deși știți bine că vă înșeală!

Ințelege frate române, că tot ce vinzi jidovului, e spre îmbogățirea lui că fără muncă și sudoare, el suge sudoarea ta ca și păduchele și tot ce dați și luați dela ei, dovedește slăbiciunea sufletului de român, semn de umilință și de robire.

Strămoșii au luptat ca și cei dela Mărășești și Mărăști cu toată bărbăția, contra dușmanilor din afară, dar și celor din năuntrul țării adică caii troeni.

Trebue să luptăm contra netrebnicilor, contra iubitorilor de arginți care aduc caii troeni în cuprinsul țării pe care, să-i însemnăm la timp, să-i punem pe altarul jertfei, mântuirei Neamului și Patriei, împreună cu cei aduși în țară.

Până atunci, însemnați în carnetul vostru, pe toți jidovii ce-și schimbă numele sau se botează, în ce timp și prin ce slujbași, din ținutul vostru, am făcut acest lucru, și nu uitați că:

Ce-ai agonisit cu trudă
Intr'o vară, într'un an
Nu-ți batjocori, vânzând-o
Pe nimica la jidan.

Iar de cumperi pentru casă
Pânză, haine or suman
Pentru Neam și pentru Țară
Nici un ac dela jidan.

A.

CINE ESTE STĂPÂNUL ȚĂRII NOASTRE?

D-l Ilie Rădulescu dela București a primit o scrisoare dela un jidan, pe care o publicăm și noi, spre a se vedea cine stăpânește astăzi țara noastră!

„In definitiv, începe jidanul — de ce n'aș fi sincer cu voi — câțiva goi — care v'ați deșteptat în ceasul al 12-lea. Eu vă declar că nu mai puteți schimba cursul istoriei. Poporul lui Israel trebue să fie stăpân aici.

„Căci dacă judecați *imparțial*, trebue să observați:

I. Ca număr

„Voi sunteți 14 milioane (12 milioane țărani și 2 milioane orășeni). Ori 10 țărani nu fac cât un jidan, așa puchinos cum îl arătați voi. Deci în realitate cele 12 milioane de români nu fac cât 1 milion de jidani. La oraș, din cele 2 milioane de orășeni, aveți 500.000 buni; restul să zic (cu indulgență) 5 români = 1 jidan; deci alți 300.000. Adunați: 1 milion + 500.000 + 300.000 = 1.800.000 români, iar noi $2\frac{1}{2}$ milioane de jidani! Aveți majoritate? Poate de boi!? Da, de acord; adunați atunci și pe cei 4 milioane (cu patru picioare) și pe cei 4 milioane de cai ce sunt în România și aveți 20 milioane de boi. Ei și? Ce-ați realizat? Boii, tot boi rămân.

II. Ca puteri în Stat

„Voi și azi mai ziceți că puterile statului sunt 3: *executivă, judecătorească* și *legislativă* A fost așa, domnilor în Sec. XVIII. Azi sunt 4; cele de mai sus plus *„Presa"*. Din aceste puteri voi aveți pe cele două dintâi; iar noi pe cele două din urmă. Din prima avem un sfert, iar din cea judecătorească avem o bună parte, căci jidanii noștri — știți bine — că de formă se judecă la voi, de fapt judecându-se de către Rabini, unde nu plătesc, ca voi, proștii, timbre, taxe, etc. Să dea D-zeu să vină un războiu, că atunci și puterea Executivă va trece la noi. Așa să-mi ajute D-zeu, că așa are să fie.

III. Economic și financiar

„Și voi recunoașteți că economia și finanța sunt în întregime în mâinele noastre. Cei câțiva oltenași pe care îi vedeți, noi îi tolerăm căci avem nevoie de ei, să nu pierdem vremea la piață; iar cei câțiva băcănași, ne sunt deasemenea necesari, ca să vă ia ochii".

„Mai aveți ceva de zis?

„Eu vă dau un sfat: *închideți prăvălia și faceți mea culpa*. Ține-ți seamă! dacă mâine e un războiu n'aveți să știți cum s'o rupeți la fugă în Africa, unde voi ne trimeteți azi pe noi. Ați înțeles?

„Până atunci vă salut cu stimă și puțină considerație".

Șmil Goldmann

Librăria, Tipografia și Legătoria de Cărți Gh. D. Mircea — Strada Mare a Unirei Nr. 107 — Focșani